

bage over Gulvet med larmende Skridt — „Man véd virkelig tilsidst ikke, hvad man skal tænke om denne Galskabernes Tid, vi lever i. Det er næsten, som om al sund Fornuft er ved at gaa ganske ud af Verden! Overalt dette Skrabud for Almuen ... denne vanvittige Bondeforgudelse, der synes ligesom anden Pest at ligge i Luften i vor Tid. Hvordan i Alverden skal man ellers forklare sig, at hidtil ret fornuftige Mennesker paa én Gang og tilsyneladende uden al Foranledning bliver som besatte, ... at endog Folk blandt mine egne Studenterkammerater paa deres gamle Dage pludseligt begynder at skabe sig til Nar ved at klæde sig i Vadmæl, tale bondsk og lade deres Døtre malke Køer? ... Og nu dette! Det er jo komplet Galmandsværk! Og du skal se, Ragnhild — det bliver endda ikke herved! Dette er blot det første Udslag af Fjanteriet. Der vil følge andre efter. Hr. Hansted har allerede i den Grad mistet al sund Sans og Samling, at han som alle indskrænkede Personer, der bliver grebne af noget nyt, har faaet den Idé om sig selv, at han har en Mission at udføre her. Han vil være den ny Tids Profet hos os, stifte Parti, gøre Optøjer kort og godt, ... saadan som det er Mode i vore Dage!“

Frøken Ragnhild havde med en Søvnngængers